

Αντιφωνητής

Κύκλος των ανθρωπίνων
εστί πρηγμάτων,
περιφερόμενος δέ οὐκ ἔα
αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 7ο / ΑΡ. Φ. 163 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Γιὰ τὸν Λάμπρο τῆς Ἑλλάδας

Πολλά χρόνια τώρα, ἡ συνήθης ἀπορία μας μετὰ ἀπὸ γνωριμία μὲ βουλευτὴ, ὑπουργό, ἢ ἄλλη «προσωπικότητα» τῆς δημόσιας ζωῆς τοῦ τόπου εἶναι ἡ ἐξῆς: Μὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν ἔχει βουλιάζει αὐτὴ ἡ χώρα; Εἶναι δυνατόν νὰ κυβερνοῦν τέτοια ἄτομα καὶ νὰ ὑπάρχει ἀκόμα Ἑλλάδα; Ἐ, λοιπόν, ἡ πρόσφατη γνωριμία μας μὲ τὸν Λάμπρο Παπαντωνίου ἐπιβεβαίωσε μιὰν ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματα αὐτά: Ναι, εἶναι δυνατόν, γιατί ὑπάρχουν πίσω ἀπὸ τὴν αἴγλη τοῦ προσκηνίου ἄνθρωποι σεμνοί, ἀκέραιοι καὶ ἄξιοι πού θαυματουργοῦν γιὰ λογαριασμό τῆς πατρίδας, καλύπτοντας τὴν ἀνεπάρκεια τῶν προβεβλημένων μετριοτήτων.

Ἡ πρόσφατη βράβευση στὴν Ξάνθη τοῦ Λάμπρου Παπαντωνίου, στὸ Ἴδρυμα Θρακικῆς Τέχνης καὶ Παράδοσης, ἦταν μιὰ ἀξίεπαινη ὅσο καὶ ἐπιβεβλημένη ἐνέργεια γιὰ ἓνα τέκνο τῆς Θράκης πού ἐπὶ τρεῖς δεκαετίες τίμησε τὴν δημοσιογραφία καὶ τὸν τόπο μας ὅσο κανένας ἄλλος. Ἡ παρουσία του στὴν Οὐάσινγκτον ἐπὶ τρεῖς δεκαετίες καὶ ἡ δράση του ἐκεῖ ὡς ἀνταποκριτοῦ Τύπου οὐσιαστικά συνοψίζει τὸ δημοσιογραφικὸ ἑλλαδικὸ «παρὼν» στὶς ΗΠΑ. Ἄν κάποια στιγμή ἐπιχειρηθεῖ ἀποτίμηση τῆς προσφορᾶς του - ἔστω καὶ μόνο σὲ ἐπίπεδο ἀνταποκρίσεων - θὰ χρειαστεῖ τεράστιος κόπος γιὰ νὰ συγκεντρωθεῖ ἓνα ἔργο διάσπαρτο σὲ κρατικά πρακτορεῖα εἰδήσεων, σὲ ραδιοσταθμούς, στὸν ὁμογενειακὸ Τύπο καὶ σὲ ἑλλαδικὰ ἐντυπα (σάν τὸ «Ποντίκι», τὴν «Νέμεσις», τὴ «Στρατηγική», κτλ). Ἐμεῖς, βεβαίως, δὲν εἴμαστε οἱ καταλληλότεροι γιὰ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴ συμβολὴ του στὸν χῶρο αὐτόν, νιώθουμε ὁμῶς ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξάρουμε τόσο τὴν ἀνεκτίμητη προσφορά, ὅσο καὶ τὴν μοναδικὴ προσωπικότητα τοῦ φίλου καὶ συμπατριώτη μας. Ἡ Θράκη δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξει καμμία ἀνάλογη περίπτωση καὶ ἡ Ἑλλάδα οφείλει χάρη στὸν Θεὸ τῆς πού διαθέτει μιὰ τέτοιαν ἐκπροσώπηση στὸ κέντρο τῶν παγκόσμιων ἐξελίξεων, ἐκεῖ πού κάθε τόσο κρίνεται κι ἡ δικὴ τῆς μοίρα. Ἡ προσωπικὴ ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου, ἡ ἐκδιώξή του ἀπὸ τὸν Μητσοτάκη (1990) καὶ τὸν Σημίτη (1996), ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου στὴν Οὐάσινγκτον καὶ τὸ ...ἄγχος τῶν ἀμερικανῶν ἐκπροσώπων Τύπου στὶς συνεντεύξεις, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ εἶδημα τῆς καριέρας του. Ἐμεῖς τοῦ εὐχόμεθα νὰ συνεχίσει μὲ τὸ ἴδιο ἀκατάβλητο πνεῦμα καὶ προσδοκοῦμε τὴν ἐπόμενη συνάντησή μας στὴ Μάνδρα, στὸ ἤσυχο σπιτάκι τῆς κυρα - Ἰφιγένειας. Λάμπρο, σοῦ εἴμαστε ὄλοι εὐγνώμονες!

K.K.

Σωματεῖα - μαϊμουῦδες: Ἐπιτέλους, τέλος!

-Κάτι στράβωσε καὶ μείναμε μὲ τὴν προσφυγὴ στὸ χέρι...

Σύμφωνα μὲ ὅ,τι ἀκούγεται, ὁ Ἄρειος Πάγος διαλύει ὀριστικά τὴν «Τουρκικὴ Ἐνωσὴ Ξάνθης», υἱοθετώντας ὁμόφωνα τὴν εἰσήγηση τοῦ εἰσαγγελέα τοῦ Δικαστηρίου Δημ. Λινοῦ. Ἄν αὐτὸ ἀληθεύει, τὸ ζήτημα πού ἀνοίξε πρὶν δύο δεκαετίες κλείνει - τοῦλάχιστον γιὰ τὰ ἑλλαδικὰ δικαστήρια - καὶ φαίνεται ὅτι προδικάζεται ἡ μοίρα καὶ τῶν ὁμοειδῶν προσφυγῶν ἀπὸ τὰ ἄλλα προξενωσωματεῖα τῆς Θράκης.

Λεπτομέρειες στὴ σελίδα 5

Τὸ φίλαθλο πνεῦμα στὴν πατρίδα τοῦ ἀθλητισμοῦ

Τὸ ὁμολογοῦμε ἐξ ἀρχῆς: Θεωροῦμε ἔγκλημα τὴν τιμωρία τὰ σωματεῖα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ καὶ τοῦ Πανιωνίου γιὰ τὰ γνωστὰ ἐπεισόδια. Μᾶς εἶναι ἀκατανόητο, πρὸς τί τέτοια ἐμπάθεια κατὰ ἀγνῶν φίλαθλων οἵτινες ἀγανακτισμένοι ἀπὸ τὴν ἀδικία σὲ βάρος τῆς ὁμάδος τους - ναι, δὲν εἶχε ξεκινήσει τὸ μάτς ἀλλὰ κάλλιο γαϊδουρόδε(ρ)νε παρά γαϊδουρογύρευε - ἴσως, ἴσως λέγω, παρεκτράπησαν. Καὶ ποιοὶ παρεκτράπησαν παρακαλῶ; Μιὰ ἐλάχιστη μειοψηφία πού ἀμαυρώνει τὸ ἀμέμπτου ἠθικῆς σύνολο! Εἶναι δυνατόν νὰ ἀδικεῖται ἔτσι ἓνα σωματεῖο σάν τὸν Ὀλυμπιακὸ; Χάθηκε νὰ ξεκινήσει ἡ αὐστηρότητα (καὶ νὰ μείνει ἐκεῖ) μὲ τὸν Ἡρακλῆ, τὸν ΠΑΟΚ, τὸν Κεραυνὸ Ἄνω Κρυσταλλοπηγῆς, ὅπως ἄλλωστε ἀνέκαθεν συμβαίνει; Νομίζουμε ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ κρυφοβάξελοι ὑπουργοὶ τοῦ ὀφείλουν μιὰ συγγνώμη στὸν κόσμο τοῦ Ὀλυμπιακοῦ πού τὸν προσέβαλαν θανάσιμα. Νὰ ἐπιστρέψει στὴν ὁμάδα τοὺς βαθμούς τῆς. Νὰ καθιερώσει τέτοιον γαυροσύνης στοὺς πίνακες τῶν διαιτητῶν, μὲ διαγραφή ὄσων βγαίνουν ἀρνητικοί. Νὰ ξαναθεσπιστεῖ τὸ κατώτατο ὄριο τῶν 40 πέναλτυ ὑπὲρ τῆς ὁμάδας μας ἀνά σαιζόν. Νὰ συμπεριλάβει τὴ Θύρα 7 στὶς χρηματοδοτούμενες Μὴ Κυβερνητικὲς Ὄργανώσεις. Νὰ ἀποκατασταθεῖ ἠθικά καὶ ὕλικά οἱ τραυματίες τῶν ἐπεισοδίων (δὲν σπάγαν εὐκολὰ οἱ κωλοκαρέκλες...). Διαφορετικά ὁ ἀγνός φίλαθλος κόσμος μας θὰ τοὺς γ... τὸ κέρατο!

Γράμματα, τραπεζίτη!

Ἐχοντας ἀγανακτῆσει ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα τῆς ἀγγλογλωσσίας στὶς ἐπιγραφὲς τῶν καταστημάτων τῆς πόλης, ἀποφασίσαμε κάποιοι ἄνθρωποι νὰ ἀντιδράσουμε μὲ τὸν τρόπο πού κρῖναμε καταλληλότερο. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναφορὰ μας στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Κομοτηνῆς, ὅπου ζητᾶμε ἀπλῶς τὸ αὐτόνομο: τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου:

Πρὸς τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Κομοτηνῆς

Κομοτηνῆ, 11-1-2005

ΑΝΑΦΟΡΑ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πολίτες τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς, σὲ συνεννόηση καὶ μὲ τὴν Ἐταιρεία Γλωσσικῆς Κληρονομιάς, ὑποβάλλουν τὴν παρῶσα ἀναφορὰ στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς πόλης, προκειμένου νὰ ἰσχύσει ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία ἀλλὰ καὶ νὰ περιφρουρηθεῖ ὁ αὐτοσεβασμὸς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἡ συλλογικὴ μας ἰδιοπροσωπία. Ὡς γνωστόν, βάσει τοῦ Ν. 2946/2001, ἄρθρο 6, προβλέπεται ἡ ὑποχρεωτικὴ γραφὴ στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα γιὰ ὅλες τὶς ἐπιγραφὲς «μὲ τὶς ὁποῖες προσδιορίζεται

ἡ θέση, ἡ διεύθυνση, ἡ ιδιότητα ἢ ἡ ἐπαγγελματικὴ δραστηριότητα φυσικοῦ προσώπου, ἢ ἡ ἐπωνυμία καὶ τὸ ἀντικείμενο δραστηριότητας, ἐνώσεως φυσικῶν προσώπων ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου». Προβλέπεται δὲ ἀπλῶς ἡ δυνατότητα «ἐπιπρόσθετης ἀναγραφῆς τῆς ἐπιγραφῆς σὲ ἄλλη γλῶσσα μὲ μικρότερα στοιχεία».

Ἀναφέρουμε λοιπόν στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Κομοτηνῆς ὅτι οἱ Τράπεζες ALFABANK, ASPISBANK καὶ EURO-BANK γράφουν ἔτσι καὶ μόνον (δηλαδὴ ἀγγλιστί) στὶς τεράστιες ἐπιγραφὲς τῶν ὑποκαταστημάτων τους τὴν ὀνομασία

καὶ τὴν δραστηριότητά τους. Ἐπειδὴ εἶναι - ὅπως φαίνεται καὶ σὲ ὅλες τὶς ἄλλες πόλεις - ἡ τακτικὴ τους πάγια καὶ ἀνεξάρτητη τῆς τοπικῆς διεύθυνσής τους, ἀγνοοῦν δὲ μὲ τρόπο προκλητικὸ τόσο τὴ νομοθεσία τῆς χώρας ὅσο καὶ τὸ αἶσθημα τῆς πατρίδας καὶ τῆς μητρικῆς γλώσσας τῶν συνειδητῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, καλοῦμε τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο, ὡς ἀρμόδιο, νὰ μεριμνήσει γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, εἴτε αὐτὸ σημαίνει ἀμεση συμμόρφωση τῶν ἐπιχειρήσεων μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ νομοθέτη, εἴτε ἐπιβολὴ τοῦ προβλεπόμενου προστίμου ἕως ὅτου νὰ συμβεῖκάτιτέτοιο. Ἐλπίζουμε ἡ ἀθλιότητα τῆς ὅλης κατάστασης σχετικὰ μὲ τὸ ἀναφερόμενο ζήτημα νὰ μὴν ἀποτελέσει ἄλλοθι καὶ γιὰ περαιτέρω ἐγκλήματα σὲ βάρος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ δοθεῖ ἓνα πρωτοποριακὸ,

παιδαγωγικὸ μῆνυμα πρὸς τὴν τοπικὴ - κι ὄχι μόνον - κοινωνία ὅτι ὑπάρχουν, ἐπιτέλους, καὶ κάποια ὄρια.

Ἐπισυνάπτουμε φωτογραφίες τῆς ὑπάρχουσας κατάστασης γιὰ τὴν τεκμηρίωση τῶν καταγγελλομένων καὶ ἀναμένουμε τὴν ἀπόφασή σας.

Μὲ τιμὴ, Ἀμπατζιάνης Χρ., Δαπέργολας Ν., Ἰωαννίδης Γ., Μαμούκαρη Π., Καραϊσκόκης Κ., Πάφης Γ., Χαλλῆ Χ. ννοεῖται ὅτι θὰ εἴμαστε παρόντες στὴ συνεδρίαση τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ θὰ σᾶς ἐνημερώσουμε...

Κοσσυφοπέδιο: Η ειρήνη στα Βαλκάνια κρίνεται μέσα στο 2005

Το 2005 αποτελεί έτος επανεμφάνισης της Βαλκανικής μεταψυχροπολεμικής κρίσης με την απόφαση για την τύχη του Κοσσυφοπεδίου. Μίας περιοχής όπου έχει σημειωθεί πολλή βία, εθνοτικές συγκρούσεις και άμυχανία από τη διεθνή κοινότητα να διαχειριστεί την κρίση και να προστατέψει το αυτόνομο, την ανθρώπινη ζωή.

Παρότι οι διαπραγματεύσεις για το οριστικό (;) καθεστώς του Κοσσυφοπεδίου, που τα τελευταία έξι χρόνια τελεί υπό τον διοικητικό έλεγχο του ΟΗΕ και τον στρατιωτικό του ΝΑΤΟ, έχουν προγραμματιστεί να αρχίσουν το 2005, φαίνεται ότι η διεθνής (κατοχική) κοινότητα δεν έχει

που κράτησαν ο Σέρβος πρόεδρος και ο πρωθυπουργός στις πρόσφατες (και ύποπτες) εκλογές στην περιοχή φανερώσει και τη μεγάλη διάσταση που υπάρχει και στη «μητέρα -πατρίδα».

Οι Άλβανοι στο Κοσσυφοπέδιο, την Αλβανία, στην ΠΓΔΜ μετά τη Συμφωνία της Άχριδας αλλά και στη Διοσπορά έχουν θέσει την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου ως πρώτο στόχο. Το μέλλον της περιοχής λειτουργεί ως ατομική και συλλογική επιβεβαίωση ότι η διεθνής κοινότητα, δηλαδή οι ΗΠΑ, θα κάνουν το καθήκον τους και θα τελειώσουν τη δουλειά που άφησαν στη μέση το 1999. Ειδικότερα οι Άλβανοι του Κοσσυφοπεδίου έβαλαν σαν στόχο μέσω των πρόσφατων εκλογών να νομιμοποιήσουν τους αντιπροσώπους τους, που θα λάβουν μέρος στις συνομιλίες για το τελικό καθεστώς της επαρχίας, γι' αυτούς την ανεξαρτησία. Ακόμη και ο

Πόντιοι Πτολεμαΐδας: 35 χρόνια μετά

Ο Ποντιακός Σύλλογος Πτολεμαΐδας και ο βουλευτής Κοζάνης κ. Κασαπίδης βράβευσαν τους πρωτοχορευτές της Ευξείνου Λέσχης Πτολεμαΐδας Σπυρίδη Ιωάννη, Ίωσηφίδη Κυριάκο, Ίωσηφίδη Νίκο, Στεφανίδη Στέφανο, Χαζαρίδη Μωυσή και Μωυσιάδη Παναγιώτη. Στα πρόσωπά τους τιμήθηκε, όπως είπε ο γραμματέας του συλλόγου Χ. Σαρηγιαννίδης, η 35χρονη συμβολή τους όχι μόνο στην διάσωση της χορευτικής παράδοσης αλλά και στην υπόθεση της ποντιακής μνήμης και της ιστορίας. Ευχόμαστε το έργο τους να συνεχιστεί επάξια και από τους επιγόνους.

Η σερβική εκκλησία του Προφήτη Ηλία στο Ποντούγεβο του Κοσσυφοπεδίου, στά χέρια των Άλβανών (19 Μαρτίου 2004). Πρίν την πυρπολήσουν με αναπεπταμένες τις άλβανικές σημαίες, σπάζουν τους σταυρούς στη στέγη. Και κανένα από τα γουρούνια της πολιτισμένης Ευρώπης, από κείνα που βομβάρδιζαν τη Σερβία διότι, λέει, «έπιχειρούσε εθνοκάθαρση», δεν ακούστηκε να γρυλλίξει μιά λέξη μετάνοιας. Προφανώς είναι ευχαριστήματα...

αποφασίσει τι θέλει να την κάνει την περιοχή. Προτεκτοράτο, αυτόνομη ή έπαρχια στη Σερβία- Μαυροβούνιο, ή ανεξάρτητο κράτος, πόθος των άπανταχοῦ Άλβανών; Έτσι οι εισβολείς και οι έταιρείες έκμετάλλευσης του τοπικού πλούτου βρίσκονται μπροστά σ' αυτό το μεγάλο δίλημμα, με δεδομένη την άποψη της πολιτικής που σχεδιάστηκε και ακολούθηθηκε για συμβίωση μεταξύ των εθνοτικών ομάδων με τις κάννες των άμετρων όπλων πανταχοῦ παρούσες.

Από τη μεριά τους οι Σέρβοι της περιοχής αγνοούν πρωτίστως για τη επιβίωσή τους, βιολογική και οικονομική, αφού η (ανάγκαστική) μετανάστευση και η άνεργια θερίζουν - πάνω από 60% οι μὴ ἀπασχολούμενοι στην περιοχή με τις μόνες δουλειές που υπάρχουν να είναι αυτές της Μαφίας και της πορνείας- και δευτερευόντως για την κορώνα που υπάρχει «για το πολιτικό μέλλον του Κοσσυφοπεδίου με σεβασμό σε όλες τις εθνοτικές». Η παρούσα κατάσταση φαίνεται ότι δεν ευνόει τη Σερβική κοινότητα και η στάση

μετριοπαθής Ίμπραήμ Ρουγκόβα αυτό δηλώνει, πόσο μάλλον ο πρώην αρχηγός του UCK και αποκαλούμενος «άντιπαλός του» Χασίμ Θάτσι. Για τους Άλβανους το 2005 είναι η πολιτική αρχή ενός προδιαγεγραμμένου τέλους στην υπόθεσή τους, στην εθνική υπόθεση του Κοσσυφοπεδίου. Ένα ζήτημα το οποίο θα έμοιαζε πολύ απλό εάν γινόταν αληθινός λόγος για το προφανές, δηλαδή για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ειρήνη, την ασφάλεια και την ευημερία και εάν εκτυλισσόταν σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του πλανήτη εκτός Βαλκανίων. Έκει όπου η ιστορία έδειξε ότι τα (εθνοτικά) ζητήματα δεν κλείνουν ποτέ, απλώς γίνεται ανακαωχή. Ίσως αυτό να είναι και το στοιχείο που δεν μπόρεσαν ποτέ να κατανοήσουν παλιοί και νέοι εισβολείς, πλειονότητα και μειονότητα, και σήμερα το Κοσσυφοπέδιο να μοιάζει μ' ένα ήφαιστοιο το οποίο, αφού ήσυχασε για έξι χρόνια, ενεργοποιείται ξανά εντός του 2005 με άγνωστες παρενέργειες.

Φάνης Μαλκίδης

Σύντομα και ιστοσελίδα!

Για να σκάσουν οι όχτροί μας, λέμε να επεκταθούμε και στο διαδίκτυο. Βεβαίως δεν είναι η πρώτη φορά που το λέμε και το επιχειρούμε, αλλά αυτή τη φορά φαίνεται ότι θα το ολοκληρώσουμε το έρχομα. Μετά από την ευγενική -μέχρι σκληβώματος- προσφορά φίλου κι αναγνώστη μας (είναι ή τέταρτη κατά σειρά και από αναγνώστες σε διαφορετικές πόλεις!) λέμε να βγαίνουμε και διαδικτυακώς εντός μηνός περίπου. Καθώς βρέθηκε και φίλος - χορηγός, μοναδικό πρόβλημα τούτη τη στιγμή φαίνεται να αποτελεί το πολυτονικό σύστημα που θα χρησιμοποιούμε και το οποίο θα μπορεί κανείς να βλέπει μόνον αν έχει Windows XP. Τί να κάνουμε, λύση άλλη δεν βρέθηκε. Αν κάποιος φίλος έχει κατά νου λύση να την ακούσουμε και να την δοκιμάσουμε. Νεότερα, για διευθύνσεις κτλ, συντόμως...

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Τα ρεπορτάζ του Αντέννα και του Άλτερ στις 6/1/05 στα κεντρικά δελτία ειδήσεων, με θέματα που αφορούν επιθέσεις κατά της Ορθοδοξίας στην Κορυτσά και τους Αγίους Σαράντα προκάλεσαν για πολλούς λόγους εντυπώσεις. Στο πρώτο, παρουσιάστηκε ένα θέμα - κόνσερβα που αφορούσε την απόπειρα δολοφονίας μιας προεβυτέρας κατά τα περσινά Χριστούγεννα. Ο δημοσιογράφος κ. Χήτος με αφορμή ένα περσινό γεγονός εμφάνισε και τον πολιτευτή της ΝΔ Χαράλαμφο Καραθάνο, τον οποίον και παρουσίασε με την ιδιότητα του προέδρου ενός Συλλόγου Βορειοηπειρωτών. Στο δεύτερο, ο διαγραφείς από το Κόμμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων βουλευτής Καραμέλιος έδινε συνέντευξη στην δημοσιογράφο κ. Σύρπου ως πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Σημειωτέον ότι την θέση αυτή κατέχει ο κ. Ι. Πάννης ο οποίος και πήρε τη θέση του νυν προέδρου του Κόμματος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Ντούλη, ενώ ο κ. Καραμέλιος δεν ήταν καν υποψήφιος. Υπάρχει κάτι που συνδέει τα παραπάνω πρόσωπα πλέον της χρονικής σύμπτωσης των δύο ρεπορτάζ; Μήπως σχετίζεται η παραπάνω «ιδιωτική προσπάθεια» με την σαφή στάση της Ελλάδας υπέρ της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του ΚΕΑΔ και εναντίον των ελληνικής καταγωγής αλλά όχι και συνειδήσεως συνεργατών του αλβανικού συστήματος;

ΞΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κατά τη διάρκεια σεμιναρίου στα Τίρανα,

για θέματα της αλβανικής γλώσσας, ο υπουργός Παιδείας Λ. Μεμούσι, ανακοίνωσε ότι σε αναθεώρηση των βιβλίων ιστορίας που διδάσκονται στα αλβανικά σχολεία προχωρά ομάδα εμπειρογνομόνων της χώρας. Ειδικότερα δε, τα μέλη της ομάδας αυτής είναι επιφορτισμένα με τις αλλαγές των κεφαλαίων που αναφέρονται στις σχέσεις Αλβανίας - Ελλάδας. Επίσης, σε συνέντευξη που παραχώρησε η διευθύντρια του αλβανικού Ινστιτούτου Ιστορίας Α. Λαλάι, δήλωσε ότι έχει δεχθεί πρόσκληση από το υπουργείο Παιδείας να συμμετάσχει στην ομάδα αυτή, ώστε να γίνει μια γενική αναθεώρηση των βιβλίων της ιστορίας που διδάσκονται στα σχολεία, στο πλαίσιο του πρωτόκολλου που υπεγράφη το 1998 μεταξύ Αλβανίας και Ελλάδας, στον τομέα της παιδείας.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Δημοκρατική Ένωση Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας «Ομόνοια» με ανακοίνωσή της κατήγγειλε την καταδίκη του προέδρου της Κοινότητας Δρυμάδων Χιμάρας Ηλία Στραμάρκο από την Εισαγγελία Αιωλώνας σε κάθετη εννέα μηνών, γιατί με τους συγχωριανούς του συμμετείχε σε έναν αγώνα κατοχύρωσης των δικαιωμάτων στη γη των προγόνων τους. Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση της Ομόνοιας οι αγώνες του προέδρου της κοινότητας, όλων των Δρυμαδιωτών και των Χιμαραίων για την κατοχύρωση της κοινοτικής, εκκλησιαστικής, μοναστηριακής και ιδιωτικής περιουσίας είναι δικαίωμα και υποχρέωση και δεν πρόκειται να καμφθεί με απαράδεκτες μεθοδεύσεις πολιτικών δικαίων της Ελληνικής Κοινότητας. Επίσης επισημαίνεται ότι πρόκειται για μια απαράδεκτη ανάμειξη της δικαστικής εξουσίας σε ζητήματα που έχουν σχέση με φανατικούς κύκλους της Αλβανίας,

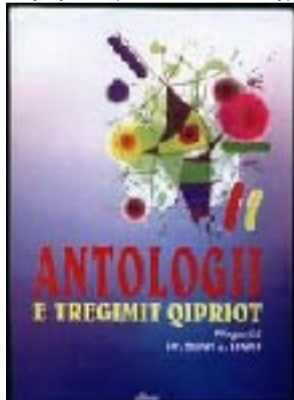
που ελπίζουν ακόμα να μπορούν να καταπιέζουν την Ελληνική Κοινότητα. Εκφράζεται δε η πεποίθηση ότι κάποια μέρα στην πορεία προς το μέλλον των Ευρωπαϊκών αξιών οι εισαγγελικές και δικαστικές αρχές θα πάψουν να είναι όργανα πολιτικής δίωξης.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Όλο και πιο συχνή είναι η σύλληψη ορθοδόξων ναών στην Αλβανία, όπως επισημάνθηκε κατά τη διάρκεια συνδιάσκεψης του Κεντρικού Συμβουλίου της Συνδιάσκεψης Ορθόδοξων Εκκλησιών, που διεξήχθη στην Πράγα. Οι συμμετέχοντες στη συνδιάσκεψη απήθηναν προειδοποίηση για τη σύλληψη των ορθοδόξων ναών στην Αλβανία, από την πλευρά των εκεί μουσουλμάνων και την παραβίαση των δικαιωμάτων της ορθόδοξης μειονότητας, ενώ έγινε διαμαρτυρία στις αλβανικές αρχές, διότι δεν εμπόδιζαν τις επιθέσεις και δεν προστατεύσαν τα βασικά ανθρώπινα και θρησκευτικά δικαιώματα όλων των κατοίκων της Αλβανίας. Σε μικρό χρονικό διάστημα, οι Άλβανοί μουσουλμάνοι κατέστρεψαν το καμπαναριό εκκλησίας, λήστεψαν την Κατασκήνωση Ορθόδοξης Νεολαίας στους Αγίους Σαράντα και δεν δυσκολεύτηκαν να εκδιώξουν όλη την ορθόδοξη κοινότητα της Πρεμετής. Σειρά κλοπών σε ιερούς ναούς κατήγγειλε με ανακοίνωσή της και η Ομόνοια.

«Μπορεί επιφανειακά όλα να δείχνουν ότι πρόκειται για επεισόδια του κοινού εγκλήματος, εν τούτοις όμως με τη συχνότητα και την επανάληψή τους καθώς επίσης και με τη γεωγραφία τους μετατρέπονται σε ένα ακόμη εργαλείο παρενόχλησης της Ορθόδοξης Κοινότητας και δημιουργίας κλίματος ανασφάλειας» αναφέρει η ανακοίνωση. Παρόλληθα η «Ομόνοια» απευθύνει έκκληση να βρεθούν οι δράστες και κάνει λόγο για υπόθεση δημόσιας ασφάλειας.

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟ ΘΡΑΚΙΩΤΗ

Πραγματοποιήθηκε στο Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης & Παράδοσης στις 4-1-05 η εκδήλωση με καλεσμένο τον Θρακίωτη δημοσιογράφο Λάμπρο Παπαντωνίου. Την εκδήλωση τίμησαν ο πρ. υπουργός Στ. Παπαθεμελής, ο ιδιοκτήτης του Ράδιο Θεσσαλονίκη Στ. Διαμαντόπουλος, ο βουλευτής Π. Σγουριδής, ο γραμματέας της ΝΕ ΠΑΣΟΚ Γ. Χουλιάρης, η δήμαρχος Αβδήρων Ε. Τσακίρη, εκπρόσωπος του Μητροπολίτη και πλήθος κόσμου. Ο διευθυντής του Ιδρύματος Π. Ξανθόπουλος αναφέρθηκε σε βιογραφικά στοιχεία: «Ο Λάμπρος Παπαντωνίου γεννήθηκε στη Μάνδρα Ξάνθης από γονείς μικρασιάτες πρόσφυγες. Το 1973 μετανάστευσε στις ΗΠΑ. Σπούδασε Νομικά, πολιτικές επιστήμες,

Δημόσια Διοίκηση και Διεθνής Σχέσεις. Από το 1975 εργάζεται ως δημοσιογράφος, με κύρια έμφαση στα εθνικά μας θέματα. Δεκάδες άρθρα, συνεντεύξεις, ρεπορτάζ και αναλύσεις του έχουν δημοσιευθεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Διετέλεσε ανταποκριτής στην Ουάσινγκτον του Αθηναϊκού, του Μακεδονικού και του Κυπριακού Πρακτορείου Ειδήσεων και συνεργάζεται με πολλές εφημερίδες, περιοδικά, ραδιοφωνικούς σταθμούς και τηλεοράσεις σε Ελλάδα, Κύπρο, ΗΠΑ και Αυστραλία».

Ο κ. Παπαθεμελής χαρακτήρισε τον Λ. Παπαντωνίου ακριβό φίλο, δημοσιογράφο ασκητή και υπέροχο Έλληνα που μάχεται εδώ και 30 χρόνια για την Ελλάδα στην καρδιά της Αμερικής. Ο «Μίστερ Λάμπρος», ανέφερε, «ήταν διαδίου κάλτσα» και με τις παρεμβάσεις του στο Λευκό Οίκο και στο Στάιπ Ντιπάρτμεντ υπερασπίστηκε όσο κανείς τα ελληνικά συμφέροντα: «Όποια πέτρα κι αν σκάνω στην Ουάσινγκτον, τον έβρισκες από κάτω».

Ακολούθησε διάλογος με το κοινό κι ο καλεσμένος απάντησε σε καιρία ερωτήματα που αφορούν τα εθνικά μας θέματα κι όχι μόνο. Χαρακτηριστικό ότι η εκδήλωση διήρκεσε τουλάχιστον μία ώρα πέραν του προγράμματος.

ΑΡΧΑΙΑ ΘΡΑΚΙΚΑ ΙΕΡΑ, ή χαρά του αρχαιοκάπηλου!

Την ουσιαστική άνυπαρξία της αρχαιολογικής έρευνας στη Θράκη την καταγγείλαμε πολλές φορές, καθώς όμως πρόκειται για διαρκές έγκλημα κατά του τόπου μας δεν θα πάψουμε να το επισημαίνουμε σε κάθε ευκαιρία. Και η τελευταία δόθηκε με την περίπτωση των θρακικών ιερών στη Ροδόπη, τόποι λατρείας μοναδικού στό είδος τους, που ποτέ δεν έτυχαν της προσοχής των αρχαιολόγων μας.

Σύμφωνα με όσα μας είναι γνωστά, τέτοια ιερά υπάρχουν τουλάχιστον έπτά στη Ροδόπη: Δύο πάνω από τον Ίασμο (απ' όπου και η διπλανή φωτογραφία), ένα πάνω από τη Νέδα, ένα κάτω από το Μέγα Πιστό, ένα στη θέση του δασικού πυροφυλάκιου στον Άσώματο, ένα στη Βένα κι ένα κοντά στο φυλάκιο Μαχαίρα (θέση Κιτσι Καγιά). Φυσικά υπάρχουν πολύ περισσότερα στην ευρύτερη περιοχή, έλλαδικής και βουλγαρικής επικράτειας. Στη διάρκεια της Ρωμαιοκρατίας εκεί θυσιαζόνταν ζώα και

μικρά πήλινα αγγεία χρησιμοποιούνταν για αφιερώσεις στους θεούς. Άμετρητα τέτοια φιαλίδια και χάλκινα αγγαλιόδια του Θράκα ίππεία (ό θεοποιημένος βασιλιάς Ρήσος;) έχουν βρεθεί από λαθρανασκαφείς και πωλούνται στα αρχαιοκαπηλικά κυκλώματα.

Ρωτάμε λοιπόν, πότε θα ασχοληθεί η Αρχαιολογική Υπηρεσία με τα θρακικά ιερά; Πότε θα την προκοδοτήσει καταλλήλως το λεγόμενο υπουργείο Πολιτισμού; Μήπως πρέπει να εξηγήσουμε τους ιδιαίτερους λόγους που χρήζει ανάδειξης τό παρελθόν της Θράκης;

Η λογική τό κραυγάζει, έμεις κωφεύουμε...

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ - ΚΙΡΤΖΑΛΙ !

Η κινητοποίηση των κατοίκων της Καρυδιάς και της Πανδρόσου κατά της χάραξης του δρόμου Κομοτηνής - Κιρτζαλι ξαναέφερε στην επιφάνεια δειλά δειλά τό ερώτημα για την σκοπιμότητα αυτής της διάνοησης. Και παρότι ακόμη κανένας τοπικός φορέας δεν τολμά να πει τό αυτονόητο, είναι προφανές ότι κάποιοι αρχίζουν να τό σκέφτονται.

Μέχρι πριν κάποια χρόνια, για την ακρίβεια πριν παραδοθεί ή κοινή λογική βορά στην «πραγματικότητα της παγκοσμιοποίησης», οί φωνές που άπερριπταν την σύνδεση της Ροδόπης με την Βουλγαρία πλειοψηφούσαν. Μετά ήρθαν τά γνωστά φληναφήματα περί «μονόδρομων» και έγινε τό μαύρο άσπρο: Η εν λόγω διάνοηση βαφτίστηκε «ανάπτυξιακό έργο» και χωρίς τον παραμικρό λογικό έλεγχο των υπέρ αυτής επιχειρημάτων φιωθήκε κάθε αντίλογος, είτε αυτός αφορούσε την Οικονομία είτε την εθνική ασφάλεια. Καθώς λοιπόν φτάνουμε σήμερα στό στάδιο της ύλοποίησης, ρωτάμε ως «Α»: Ποιός θα κερδίσει από τον έλληνοβουλγαρικό δρόμο; Τά όφέλη κάποιων βιομηχανιών -π.χ. Σέλμαντά αντίλαμβανόμαστε: Τόσο ή μεταφορά πρώτων ύλών όσο και έμπορευμάτων θα διευκολυνθεί πολύ, χωρίς τό φθηνό εργατικό δυναμικό που θα συρρεύσει στην περιοχή από την γειτονική χώρα (ήδη ή μαύρη εργασία σε επιχειρήσεις και άγρους σαρώνει τά μεροκάματα). Μπορούμε επίσης να σκεφτούμε και κάποιες άλλες, ειδικές κατηγορίες συμπολιτών μας που θα ευνοηθούν: Πορνοβοσκοί, βουλγαροβάτες, εισαγωγείς λευκής σάρκας... Οί άλλοι όμως; Πώς είναι δυνατόν να άγνοεί ό έμπορικός κόσμος τούς πασιφανείς κινδύνους από μία τέτοιαν εξέλιξη; Δεν τούς φτάνει τό (καταστροφικό) προηγούμενο των Σερρών, όπου τό Σαντάνκι διέλυσε την άγορά τους; Ποιά

πελατεία άραγες άναμένουν από τή γείτονα και σε πόσες δεκαετίες υποτίθεται πως θα ανανήψει ή βουλγαρική οικονομία;

Νά μιλήσουμε για τούς μικροκαλλιεργητές; Πιά τούς παραγωγούς που θά δοϋν τά προϊόντα τους να φαντάζουν πανάκριβα μπροστά στα βουλγάρικα; Ή μήπως θα ώφεληθεί ή εργατική τάξη που θά έχει πλέον τόν (άθέμιτο) ανταγωνισμό καθημερινά ένώπιόν της; Τέλος, μά όχι κι ελάχιστο, είναι τό πρόβλημα με την ένοποίηση των μουσουλμανικών πληθυσμών εκατέρωθεν των συνόρων. Μας εϋνοεί μία τέτοια εξέλιξη σήμερα; Ή προχωράμε με την λογική του βιασμού που, ως αναπόφευκτο, δεν έχουμε παρά να τόν άπολαύσουμε; Δεν θά ήταν πιό σώφρων μία πολιτική που θά έθετε ως προτεραιότητα την άνατροπή του συνεχιζόμενου εκτουρκισμού των Πομάκων και ύστερα θα εξέταζε την διευκόλυνση των διασυννοριακών επαφών; Τί προεικάζουν οί κινήσεις σάν αυτές του βουλευτή Ίλχάν που σχολιάζαμε στό προηγούμενο φύλλο μας; Νομίζουμε ότι πριν τόν αυτοχειρισμό μιάς τέτοιας άπόφασης της τοπικής κοινωνίας χρειάζεται ένας στοιχειώδης διάλογος. Δεν έχει μέχρι σήμερα άκουστεί τίποτε πειστικό υπέρ της διάνοησης και τά μικροσυμφέροντα των ιδιωτών δεν μπορεί να πρτανεύσουν σε μία τόσο καθοριστική άπόφαση που δεν θά έχει πισωγύρισμα. Δεν θά είχαμε καμμία αντίφρηση για την έξυπνη χρήση των ύγιων επιχειρήσεων της περιοχής, αν αυτό δεν αντίστρατευόταν τά συμφέροντα του συντριπτικά μεγαλύτερου τμήματος της κοινωνίας. Τώρα που τό προηγούμενο καθεστώς έπεσε και κάποιιο εκ των τοπικών άρχόντων μπορούν να έκφραστοϋν ελεύθερα, μπορούν να βρεθούν σύμμαχοι στην γραμμή που προδιαγράψαμε. Νά διεκδικήσουμε τό αυτονόητο, τό άπτό, ύλικό μας συμφέρον!

Σχόλια πτερόεντα

Καθώς πολλά άκούσαμε και διαβάσαμε για την σκινοθετική έπιτυχία του κ. Μανουσάκη, την σχετική με τό σαχλεπίσαχλο λάβ στόρν «Μή μου μέσ άντιο», και ειδικά για τόν τρόπο με τόν όποιο ή μειονότητα καλοδέχθηκε την παραγωγή, θέλουμε να κάνουμε μία ύποθεση. Και να σκεφθεί καθένας τί θά συνέβαινε αν οί ρόλοι ήταν αντίστροφοι: αν δηλαδή τό σενάριο ήθελε μία μουσουλμάνα φοιτήτρια από την Κομοτηνή να πηγαίνει στην Αθήνα, άρραβωνιασμένη ούσα, να γνωρίζει εκεί και να έρωτεύεται έναν χριστιανό (και να τούς δείχνει σε κάθε έπεισόδιο στις έρωτικές τους περιπτώσεις), να παρατάει τόν άρραβωνιάρη της, κτλ. Τότε είναι που θά είχε ενδιαφέρον ή ύποδοξη που θά έπεφλάσσετε στόν κ. Μανουσάκη. Εντάξει, δεν λέμε, τά προφανή όφέλη του έγχειρημάτος του τά αντίλαμβανόμαστε, αλλά κι αυτή ή συνοδος παπαρολογία μας κούρασε πολύ...

Όπως τόσες φορές τό γράψαμε σε τούτο δώ τό φύλλο, άλλος ένας θρίαμβος της (έκσυγχρονιστικής) πολιτικής μας άποκαλύπτεται πατάτα: Ο άγωγός πετρελαιού Μπουργκάς -Αλεξανδρούπολης. Πριν λίγο καιρό, άμφισβητώντας τις θριαμβολογίες Σιούφα ύπενθυμίζαμε τις δηλώσεις του προέδρου της LUKOIL, Βαγκίτ Αλεκπέρωφ κατά της σκοπιμότητας του άγωγού. Κι έρχεται τώρα ό διευθυντής της AMBO, που προτίθεται να κατασκευάσει τόν άγωγό Μπουργκάς - Αύλωνα, ό Βλάχος Γκλίγκορ Τάσκοβιτς, και μιλά για νανάγιο των έλληνορωσικών διαπραγματεύσεων και άπόρριψη του σχεδίου από τόν Πούτιν, εξέλιξεις που προωθούν τό δικό του έργο. Οί δικοί μας διαψεύδουν αλλά οί συνεχείς άναβολές μάλλον δικαιώνουν τούς άλλους (σημειώνουμε ότι ό άγωγός Μπακού - Τσειχάν πρόκειται να λειτουργήσει εντός μερικών έβδομάδων, έχοντας ξεπεράσει πολλαπλάσια προβλήματα και τό τεράστιο κόστος κατασκευής). Δεν είναι όμως και δικαιο να χρεωθεί ή ΝΔ την άποτυχία: Άλλοι πιπίλισαν την καραμέλα της γεωοικονομίας επί δέκα χρόνια, μέχρι που ξεκουμπίστηκαν...

Και μία περιεργη πλευρά του θέματος: Στην καλή σχετική συζήτηση του καναλιού ΔΕΛΤΑ (13-1-05) άκούσαμε άπίστευτες ένστάσεις κατά της κατασκευής του άγωγού από τό μέλος της Οικολογικής Ομάδας Έβρου Γ. Κοντακίδη: «Η άλιεία ίσως εκλείψει, δέντρα δεν θά φυτεύονται στό πέραςμα του άγωγού (!), τά όνειρα του Λάτση δεν μας άφορούν και δεν συνάδουν με τό όνειρό μας για τόν Έβρο, δεν καταλαβαίνω πως θά ώφεληθούμε...» Ελπίζουμε να πρόκειται άπλως για προσωπικές άπόψεις κι όχι για θέσεις των Οικολόγων της περιοχής, γιατί μία τέτοια άυτοκτονική στάση θά ύπονόμευε την άξιοπιστία όλου του οικολογικού κινήματος στη Θράκη. Και ή συνέχιση του άγώνα κατά του χρυσού δεν έπιτρέπει τέτοια λάθη...

Καθώς ή άκατάβλητη ένεργητικότητα της κ. Αγγέλας Γιαννακίδου δεν περιορίζεται στην ύλοποίηση και ένταξη του Έθνομολογικού Μουσείου Θράκης στη ζωή της Αλεξανδρούπολης (και στην άξιοθαύμαστη άπόπειρα της «Θεώνης»), βλέπουμε μία άκόμη ιδέα της, τό Δίκτυο Μουσείων Θράκης, να προχωρά. Σήμερα (19-1) γίνεται ή δεύτερη συνάντηση των ύπευθύνων μουσειών από τούς τρεις θρακικούς νομούς, στό Θυρόλιο Κομοτηνής, και φαίνεται ότι θά πάει καλά, παρά τά μικροπροβλήματα. Τά μουσεια λοιπόν που αναφέρονται στην νεότερη πολιτιστική μας κληρονομία οργανώνονται και μετά τό στάδιο της άλληλογνωριμίας θά προκύψει και ή συνεργασία (σε έκδηλώσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, κτλ), ή έπιτυχία της όποιας πιστεύουμε ότι θά πείσει και κείνους που για τόν άλφα ή βήτα λόγο δεν έχουν ακόμη έκδηλώσει την πρόθεσή τους για συμμετοχή στό Δίκτυο. Η ισχύς εν τή ένώσει, αδέρφια!

Παραδοσιακά Κρητικά Προϊόντα

Ο Φώτης Πλατανίδης είναι Χανιώτης με μικρασιατικές ρίζες και πανελλήνια εμπορική δραστηριότητα. Διακινεί εδώ και χρόνια περιφέρεια παραδοσιακά προϊόντα της Κρήτης, βιολογικά και μη. Μέ εμμονή στην παράδοση, την ποιότητα και την ταυτότητα, η επιχειρηματική του δράση δείχνει τον τρόπο με τον οποίο η γνώση και η αγάπη για τον τόπο μας μπορεί να γίνει ουσιαστική, μπορεί να δώσει πνοή στην οικονομία του και μπορεί να αναδείξει την βαθύτερη πολιτισμική του ετερότητα.

Τά τυροκομικά του Ψηλορείτη και των Σφακιών (κεφαλοτύρι, γραβιέρα, αθούτροι, στάκα, λαδοτύρι, γαλομυζήθρα, Ξυνόγαλο, κλπ), τά μελισσοκομικά (μέλι, γύρη, κηρύθρα, βασιλικός πολτός) του όροπεδίου Ασκούφου αλλά και της Πελοποννήσου, τά λάδια κι οί έλιές από τά Χανιά, τή Σητεία μά και τήν Μυτιλήνη, τά οίνοπνευματώδη όπως σφακιανή τσοκουδιά, ρακή και κρασί από τίς Δαφνές Μαλεβυζίου, μαρουβάς οίνος χανιώτικος, τά παξιμάδια και οί ντάκοι Χανίων και Ήρακλείου, τά «δωρικά» κρέατα και τά λουκάνικα από τά Σφακιά και τά βότανα (μαλοτήρα, μαντζουράνα, φασκόμηλο, ρίγανη και

τό διάσημο δίκταμο) των Λευκών Ορέων, είναι τά βασικά προϊόντα πού διανέμει κι αποστέλλει σε όλη τή χώρα, χρόνια τώρα, ο Φώτης Πλατανίδης.

Δέν είναι δύσκολο νά φανταστεί κανείς τά όφέλη μιάς τέτοιας δραστηριότητας για έναν τόπο. Όφέλη πρωτίτως διατροφικά - πολιτιστικά και δευτερευόντως οικονομικά - αναπτυξιακά. Η Κρήτη ειδικότερα είναι ίσως τό καλύτερο παράδειγμα στην Ελλάδα (και) για τό συγκεκριμένο θέμα, απόδειξη δέ τούτου είναι τά πολυπληθή όρεινά χωριά της. Στη Θράκη, δυστυχώς,

είμαστε ακόμη πολύ πίσω. Παρά τή διανοητική παραγωγή του Μιχάλη Χαράλαμπίδη, παρά τά βήματα πού γίνανε από όρισμένους γυναικείους συνεταιρισμούς (κυρίως στον Έβρο), ή μόνη σημαντική προσπάθεια σήμερα σ' αυτήν τήν αγορά είναι ή ΘΕΩΝΗ τής κ. Αγγέλας Γιαννακίδου

(στην Αλεξανδρούπολη). Τόσος διατροφικός πλούτος και αφήνεται στή λήθη και τήν υποτίμηση, όπως ακριβώς συνέβη και μέ τό σύνολο τής παράδοσης μας πού ταυτίστηκε μέ τήν καθυστέρηση και τή «χωριατιά» - ό,τι ακριβώς δηλαδή χαρακτηρίζει τό σήμερα κι όχι τό χθές!

Για όποιον πάντως ενδιαφέρεται, τόν Φώτη Πλατανίδη (ή κατωτέρω φωτογραφία είναι από τό φεστιβάλ έλληνικών παραδοσιακών γεύσεων τού 2002), μπορεί κανείς νά τόν βρει στά τηλέφωνα 210-5022216 ή 6932478259, είτε και διαδικτυακά: www.platanidis.gr και info@platanidis.gr

ΑΠΕΙΘΑΡΧΟ ΚΥΚΛΟΘΥΜΙΚΟ ΓΡΑΝΑΖΙ

μία πρόβλεψη για το νέο σωτήριο έτος...

Η ελληνική Θράκη στα ελληνογερμανικά ΧΡΟΝΙΚΑ

Στά ελληνογερμανικά ΧΡΟΝΙΚΑ του Βερολίνου, που είχε την καλωσύνη να μας στείλει ο φίλος κ. Τάσος Γούλας, είδαμε το δίγλωσσο αφιέρωμα για τήν ελληνική Θράκη (Ξάνθη, Εχίνος, Κομοτηνή, Έβρος, Αλεξανδρούπολη, Σαμοθράκη) του Κλάους Μπότιγκ. Είναι οπωσδήποτε καλό να βλέπει κανείς τήν ιδιαίτερη πατρίδα του να απασχολεί τον ομογενειακό Τύπο, χωρίς τήν ...μεσολάβηση κάποιου αρνητικού γεγονότος. Καλή η παρουσίαση του τόπου μας, ενημερωμένη σωστά και για τή μειονοτική παράμετρο. Πάντως αξίζει να επισημανθεί η φράση του κειμένου για τή λευκή κηλίδα στον τουριστικό χάρτη τής Ελλάδας και τίς επανειλημμένες του επισημάνσεις για τα άδεια ξενοδοχεία που συνάντησε στη διάρκεια του ρεπορτάζ.

Έ, αν του έλεγε κανείς του καμμένου του Γερμανού ότι μελετάται και έγερση νέου, θηριώδους και πολυτελούς ξενοδοχείου στην ίδια περιοχή, 800-900 κλινών (!), τι θα σκεφτόταν; Ότι παίζεται κάτι που δεν το αντιλήφθηκε κατά τήν επίσκεψή του μάλλον. Πού να φανταστεί ό,τι ούτε μεις οι ντόπιοι τόχουμε καταλάβει (κάπου πάει δηλαδή το μυαλό μας αλλά δεν θέλουμε να το πιστέψουμε, είναι κάπως νωρίς για τέτοια). Και μακάρι να μπορούσαμε, αλλά δεν μας είναι καθόλου εύκολο να συμμεριστούμε τον ενθουσιασμό (!) ορισμένων...

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Ανάπτυξη στην πράξη

Σχεδιάζουμε • Αναπτύσσουμε • Δημιουργούμε

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2000-2006
Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

